

ענף הדיזת בישראל – בטיחות במיכון

דף מידע מאת: יואב גרשון

רקע כללי:

ענף הדיזת על שתי שלוחותיו משתרע על שטח של 205,000 ד' וזהו שטח המטעים הגדל ביוטר ממן אחד. הענף מתחלק כאמור לשתי שלוחות: זיתי מאכל המשתרעים על שטח של 25,000 ד' וזיתי שמן המשתרעים על שטח של כ- 180,000 ד', רובם בתנאי בעל.

זיתי מאכל:

כל השטח הנטו בזיתי מאכל הוא בתנאי השקיה ונחשב לצרכן מים גבוה (דומה לפרדס) בגין הצורך להגעה לפרי גודל ויפה בהתאם לדרישות השוק.

בשנים האחרונות מסתמן עודף יצור בתחום זיתי המאכל הנובע מיבוא זול של זיתים שחרורים בעיקר אך גם ירקים מצרימים, המכס על יבוא זיתים אלה היה אפסי ובשנה החולפת הוגדל המכס אך לא במידה מספקת. בשנת 2002-2003 היבול הוא גורע במיוחד (הגורע ביוטר ב- 10 השנים האחרונות).

שלוחת זיתי המאכל סובלת ממשטי בעיות מעיקות המכבים על קיום השלוחה: א. זיתי מאכל הינט צרכני מים גדולים מאוד עם עלית מחירי המים נפגעה מאוד הרווחיות, ובמקרים מסוימים לא היהwk להקלאים מספיק מים להשקיה הנוכחזה.

ב. זיתי מאכל ננסקיים נכון להיום במסיק יdry. מהיר העבודה התקייר מואוד בשנים האחרונות והפריך מוצאות. מגדי הזיתים הגיעו למצב בו 50-70% מהפדיון הלכו למסיק ולהקלאי נותרו רק 30% לכיסוי הוצאותיהם. גם בתחום זה מצאו את עצםם חקלאים רבים שלא יכולת למסוק את הזיתים וחילק מהזיתים לא ננסקי כלל בשנה החולפת.

לאור שתי עובדות אלה, הוחלט בהנחתת הענף לרוץ מאמץ בתחום של צמצום בהוצאות ונראה כי המקום המתאים ביותר הוא המסיק בהיותו מרכיב ההוצאות הגבוהה ביותר. כבר בשנה החולפת החלו ניסיונות במסיק מכני של זיתי מאכל ונראה כי לפחות בתחום האיכות אין בעיות מיוחדות ובשנה זו נמשכים המאמצים להגעה למסיק מכני יעיל כלכלי של זיתי מאכל.

היבטי הבטיחות:

בתחום הגנת הצומח והטיפול בחומרិי ההדבירה, הענף נכנס השנה להדבירה משולבת בהיקף ראשון של כ- 2000 דונם, באזרחים שונים ברוחבי הארץ החל ברביבים בדרום וכלה במושבה מגדל בצפון.

להדרבת צובב הדיזת משתמשים במלבדות פרוטקט לילכידה המונית, ולהדרבת סס הנמר משתמשים בחוטי פרומון לבלבול הזרים. הכנסה להדבירה משולבת היא פרי מחקר בן 3 שנים שנערך ע"י מדריכי שה"מ.

ההיבט העיקרי, בו בא הבטיחות לידי ביתוי, הוא בנושא המיכון.
הктנת וצימצום המגע של העובד עם העץ ועם עבודות ידניות מקטינה באופן משמעותי את הסיכון ומצמצמת את הסיכון להיפגעות.

למרות תוספת המיכון רובה יכולה פועלת באופן אוטומטי ועל כן הסיכון לעובדים (יחסית) מועט.

זיתי שמן:

רוב השטח הנטו בזיתי שמן הוא בתנאי בעל, למעשה רק הנטיות החדשות הן בתנאי שלחין אינטנסיביים: כ- 15000 דונם. בתחום זה יש כיוום פתרונות מסיק ממוקם לכל גודל משק, החל משיק המשפחתי הקטן וכלה במשקים בעלי אלפי דונמים של זיתי שמן. המיכון המתקדם ביותר הוא מסיק ע"י ביצרת. בשיטה זו אדם אחד יכול לבצע מסיק של 40 דונם ביום עבודה. כיום נתועים בארץ כ- 1000 דונם ככלא ונראה כי הפיתוח העיקרי בשנים הקרובות יהיה בכיוון זהה.

בשנה הקרובת תיכנס לארץ מוכנות מסיק בשיטת הבוצרת, שתתאפשר גם לכרמים קובננציאוניים בשנותיהם הראשונות כאשר עדין לא ננער אוטומטי. השנה ניבחן גם ציוד לאסיף מהקרקע של זיתים שנשרו לפני המסיק. הבוצרת, למורת שהיא כל מכני אשר בו סיכונים קיימים, תוכננה באופן המציג את אזוריו הסכנה ורוב העבודה נעשית ללא מגע יד אדם.

על רקע המאמצים במחקר (בעיקר על ידי שה"מ של משרד החקלאות) מופנים כיום לפיתוח כרם זית סופר אינטנסיבי ולהתאמת זנים רבים ככל האפשר לשיטת גידול זו.

בניסיונות ראשוניים נראה כי ניתן לשולט בקצב הצימוח של הזרן ולהתאים לשיטת המסיק זו ובכרמים החדשניים הזרן נctl בהרכבת הזרנים. גם בשלוחת השמן יש כניסה להדבירה משולבת כדי להרים את איכות השמן המיוצר. בתחום האיכות יש עליה מתמדת באיכות השמן המיוצר ונណן לומר כי בכרמים האינטנסיביים בשלחין למלטה מ- 95% מהשם הוא באיכות מעולה.

התפתחות המיכון בענף הזיתים

בשנים האחרונות הולכת ומחיפה בעית כוח האדם בחקלאות.

מאז פרוץ "האינטיפדה" השנייה קשה מאוד להשיג כוח אדם לחקלאות וקשה שבעתים להשיג כוח אדם המזמין למסיק זיתים. כתוצאה מהמצב זהה התקיר קשה מאוד המסיק הידני והוא מגיע כוון במרקם מסוימים ל- 60% מהפדיון.

דבר זה מחייב בסיסים שאליה את כדיות הגידול ולמעשה כוון לא כדי לנטווע זיתים לשמן המועדים למסיק ידני.

בענף הזית היו תחזיות כאלה כבר לפני 10 שנים ואז כבר התחיל חיפוש אחר מיכון שיתאים למסיק מודרני של זיתים לשמן ולמעשה כוון מתמקדים בשתי שיטות עיקריות:

1. כרם זיתים קונבנציוני שבו המסיק מתבצע ע"י מנערם עם מערכyi אסיף הנעים בין חצי אוטומטי לאוטומטי מלא. בשיטה זו המרווחים בין השירות נעים בין 6 ל-7 מ' ובין העצים בין 3.5 ל-7 מ'. במערך החצי אוטומטי נדרשים 7 עובדים לביצוע העבודה וההספק הוא כ- 400 עצים ליום עבודה. אין משמעות ליבור במעט צה ומה שקובע את ההספק לדונם הוא מס' העצים.

במערכות האוטומטיים יש שתי אפשרויות:

א. אסיף בעזרת מטריה- מצרייך בניית גזע גבוהה לפחות 90 ס"מ ומרוחך נתיחה לא פחות מ- 7X6 . במערך צה אדם אחד מבצע את כל העבודה.

ב. אסיף בעזרת מכונה הבנויה משני חלקים העוברים משני צידי העץ, לצד אחד מחובר המנער ולצד השני המאספת. במערך צה עובדים 2 מפעלים ועוד אדם אחד לניהול העבודה.

2. כרם זית סופר אינטנסיבי שבו המסיק מתבצע ע"י מכונת הבציר של ענבי היין. בשיטה זו מרוחכי הנטיעה הם 2X4 ומס' העצים הוא 125 עצים לדונם. המסיק מתבצע ע"י אדם אחד ומס' העצים אינם קבועים מאחר והמכונה נעה ברצף במירות קבועה בהתאם לגודל העצים. שיטה זו היא המודרנית ביותר והוצאות המסיק הן הנמוכות ביותר מכל השיטות ولكن הרוחניות גדולה. עדין לא כל הבעיות פתרונות בשיטת גידול זו אך יש כבר היום התפתחויות מעודדות ביחסם השיטה.

כאמור, היבטי הבטיחות במסיק המיכון והכנסת שיטות חדשות מעלה את הבטיחות לעובדים בענף ומקטינה במידה רבה את הפגעים והסיכונים שהיו מנת חלקם לפני כן.